

عنوان مقاله:

ارزیابی یک ماژول آموزشی در ارتقاء فرهنگ رانندگی وسایل نقلیه سنگین (مطالعه موردی: خوی، مرد و جلفا)

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۰

نویسندگان:

سامانه شمسی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی، دانشگاه پیام نور و مدرس دانشگاه علمی کاربردی

ابوالقاسم ایرجی - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، مدیر عامل کانون جهانگردی و اتومبیلرانی

خلاصه مقاله:

امروزه ضرورت پیشگیری از سوانح رانندگی بر هیچ کس پوشیده نیست و با تمرکز جهان در دهه ایمنی بر این مهم، این ضرورت پررنگتر شده است. بر اساس دستاوردهای پژوهشگران نقش عامل انسانی در تصادفات ۴۹ درصد و سهم آن ۹۷/۵ درصد می باشد که بیشترین سهم و نقش در میان دو عامل دیگر یعنی راه و وسیله نقلیه است. در این میان آموزش به عنوان یکی از ارکان اصلی ارتقاء سطح آگاهی عمومی با این عامل کلیدی پیوند خورده است. تحقیق حاضر جهت ارتقاء کیفیت رانندگی در رانندگان وسایل نقلیه سنگین است که در آن میزان آگاهی رانندگان نسبت به دانستنی های رانندگی قبل و بعد از آموزش دوره های رانندگی طی آزمونی مشخص سنجیده شده است. سوال ها و افراد آزمون دهنده در هر دو آزمون ثابت است و یک ارزیابی به روش پیش آزمون و پس آزمون انجام گرفته است و نمونه آماری ۳۸۴ نفر به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای و نیز برای سنجیدن مناسب بودن جامعه و نمونه آماری از آزمون کوکران و جهت تعیین تاثیر متغیر آموزش از آزمون ویلکاکسون و علامت استفاده شده است و نتایج حاصل، حاکی از تایید فرضیه ها بوده و نشان میدهد که آموزش تاثیر مثبتی بر ارتقای فرهنگ رانندگی رانندگان وسایل نقلیه سنگین دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش رانندگی، حمل و نقل، خواب آلودگی، عامل انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۵۵۸۵۶۱/>